

David Garmark

Catoniavej

176 sider

Superlux

En dejlig rolig bog. Nærmest meditativ. Oplæg, handling og ord passer rigtig godt sammen og gør bogen helstøbt på en delikat måde.

Bogen bliver solgt på, at vi skal væk fra storbyens, stressende, støjende og stinkende liv. Ud til Catoniavej, der med sine blodbøge, blomstrende kirsebærtræer og syrener tilbyder ro og sjælefred.

Den mission lykkedes, må vi sige, og det klarer forfatteren super.

Alt er naturligvis ikke, som det skal være. Idyllen derude bliver brudt, da hovedpersonen - lad os kalde ham Jensen, for det hedder ham, bryder uvantet ud af sine rutiner og opdager ting, som for andre ville være en del af livet og en anledning til at trykke på pyt-knappen.

Det giver mening at udgive en bog, der er anderledes og beskriver et menneske, der som introvert ikke bryder som om at telefonere, som er punktlig og pligtopfyldende, som drikker sin morgenkaffe uden at have noget som helst omkring sig, der kan forstyrre hans tanker, som ikke har lyst til at dele Catoniavej med nogen, som lægger i detaljer mærke til andre mennesker og deres udseende og lugte -, og hvor et hul i jorden på Catoniavej så bliver en game changer, hvor vi andre måske syntes, at en game changer ville være, hvis konen vil skilles.

Hvorvidt og hvordan denne game changer forløber, og hvordan et hul i vejen kan få indflydelse på en mand ved navn Jensen, det skal ikke røbes her. Men bogen er spændende. I bund og grund fordi der ikke sker så forfærdelig meget på det ydre plan. Mest på det indre.

David Garmark er rigtig god til at beskrive de små bitte ting i livet, og det er sundt, for det er kun ved at bemærke de små ting, vi kan lære for alvor at sætte pris på de store. Og det er denne ofte skjulte visdom, der gør bogen til noget særligt.